

Monoigra

Ničesar ne obžalujem

prva slovenska odrska izvedba

Besedilo: **Vinko Möderndorfer**

Ženska: **Metka Pavšič**

Tehnična sodelavka: **Ema Brelih**

Produkcija AGRFT

Študijski program Oblike govora, smer Govorno sporočanje

Mentor za govor: **red. prof. Tomaž Gubenšek**

Scenografija in oblikovanje svetlobe: **David Orešič**

Kostumografija: **Rosana Knavs**

Glasbena oprema: **Miloš Rebula**

Organizacija

Češko-slovensko društvo

O igralki in predstavi:

<http://metkapavsic.com>

Rezervacije vstopnic:

www.mlejn.cz

Vinko Möderndorfer

Ničesar ne obžalujem

prva slovenska odrska izvedba

NIČESAR NE OBŽALUJEM

Sedem žensk, ena igralka.

Pred nami je ŽENSKA. ŽENSKA, ki ji avtor ne da imena, je lahko katerakoli ženska našega časa, ki se je znašla v skrajni situaciji. ŽENSKA, ki je zaprta v sobi za zaslišanje policijske postaje. Zaslliševalci jo opazujejo skozi okno in želijo izvedeti kaj ima skrito pod plaščem, kaj je ukradla.

Na koncu ŽENSKA razkrije svojo resnično zgodbo, skrivnost ukradenega predmeta.

METKA PAVŠIČ

Metka Pavšič je Idrijčanka. Je igralka, je pevka, je socialna delavka in je ženska. Ženska, ki preseneča s svojim pogumom, talenti, vztrajnostjo in občutkom za sočloveka. Je človek, ki se uči življenje živeti takšno kot je in je ob tem mnogim vir navdiha.

»Gledališče in petje sta drugi, a nadvse radosten in navdihujoč pol mojega življenja. Prvega v polnosti izpolnjuje socialno delo. Petje in gledališče mi ponujata možnost, da raziskujem svoj glas, svoje telo, da z njima vstopam v druge ljudi, drugačne svetove. Tovrstno ustvarjalno delo mi vedno znova predstavlja izziv, možnost učenja in prijetnega človeškega druženja.«

»Vem, radi bi zmagali... Sedite na svoji strani in me opazujete. No-bene prisile... Naj sama pove, kdo je, naj se izblebeta, naj sama sleče plašč, da vidimo, kaj je nakradla! Mislite, da ste inteligentni, da me boste zašili s tem, ker me pustite pri miru, v tej sobi, pod drobno-gledom... Čas dela za vas, si mislite. In res je tako... Samo vaš čas

je... Mojega ni več... Mojega ste ukinili. Že zdavnaj! Ne uporabljamo več nobene prisile, pravite. Nobenih meril, pravite. Samo denar, edino merilo, ki izbira: to ja, tega ne, to je vredno, to pa zanič, to mi je vseč, to pa ne! Nobene prisile več, pravite...«